

Miloň Čepelka

DENÍK HAIKU

(5)

Miloň Čepelka

DENÍK HAIKU
[5]

[2024 – 2025]

Ilustroval Jiří Hovorka

Nakladatelství
ČS

Miloň Čepelka

DENÍK HAIKU

(5)

Copyright © Miloň Čepelka, 2025

Illustrations © Jiří Hovorka, 2025

Editor, Postface © Josef Pepson Snětivý, 2025

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Šulcová, 2025

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2025

ISBN 978-80-7475-518-7 (ePUB)

ISBN 978-80-7475-519-4 (Mobi)

ISBN 978-80-7475-520-0 (pdf)

*Vyvěším vlajku.
Zas ke mně slétá haiku.
Přijímám všechna.*

*Toužím, ač nechci.
Splněním přání končí
všechny vyhlídky.*

*Marnost nad farnost.
Nejváženější kněží
spasí mě stěží.*

*Prý jen se jménem
jsme skuteční a celí,
pozoru hodní.*

*Neznámý voják
je mylný symbol. Příště
buď Mnohojmenný.*

*Žili, pili, vždy
byli čilí a ctili
přítomnou dobu.*

*Zhynuli, hnili,
až je loni odkryli
v masovém hrobu.*

*Jdou po mně, jdou i
po tobě. Pasou po všech,
kteří se liší,*

*ať hluční, tiší.
Ještě tak popídit se,
kdo jsou ti Oni.*

*Jak ten čas teče,
co kdyby ses, člověče,
pomodlil vkleče?*

*Propánakrista,
strach, to je jistá brána
k Luciferovi.*

*Ach, to je nouma,
kdekdo a kdeco s ním jen
točí a cloumá.*

*Tvoje odměna –
změna. Nizoučká cena
za nový pokus.*

*Parádní funus!
Těch lidí! Váš nebožtík
to z pekla vidí.*

*Jistota? Je jen
jedna, a té se neboj,
ta tě nemine.*

*Jak se smrt blíží,
už se tak nerozhlížím.
Hledím do sebe.*

*Dálné kláštery
vytesané ve skalách!
A náš Jan Palach.*

*Už se rozhodni.
Nechceš-li být oběšen,
tak se probodni!*

*Jde to s ním ztěžka,
kdeco zmešká. Propána,
nikdy frtana!*

*Kde se vzal, zde je:
 Patrně mimozemšťan.
 Bez obličeje.*

*Dívá se na mne,
 nevím čím. Tichý, přísný.
 Aspoň nejsem sám.*

*Vypadá to, že
 má za úkol mě střežit.
 Pomáhá přežít.*

*Protože chátrám.
 Marně pátrám po smyslu
 válek. Jsem dalek*

*jakéhokoli
 stranění těm, nebo těm.
 Držím palce všem,*

*aby jim došlo,
 jak jsou pitomí, blbí,
 když je tak svrbí*

*nádherné bydlo,
 modrá planeta Země,
 společný domov.*

*Ale kdo jsem já,
 bezelstný živý padlý?
 Lichá myšlenka.*

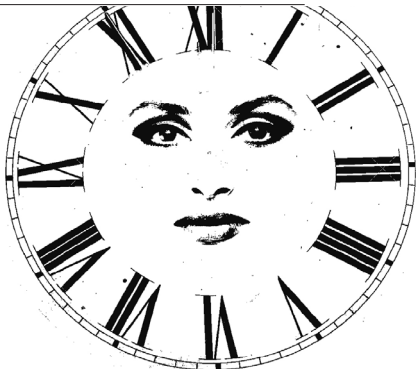
*Viníkem je vždy
 bezpochyby pouze ten,
 kdo střelil první.*

*Žaluji éru
diktátorů a vrahů
a vzdávám snahu*

*mít v každém směru
v pohotovosti sondu
armády Bondů.*

*Dřív si oblíkal
kalhoty ze Lhoty. Ted'
šije v salonu.*

*Co si přejete?
Měl bych tu ideály
časem přejeté.*

*„Dřív se umyslím,
než si nasyslím,“ pravil
tónem nakyslým.*

*Klikatice cest
krutá krakatice jest.
Ano, i ta z hvězd.*

*Opatrně se
ptám, když mohu: Je náš chrám
zasvěcen Bohu?*

*Pozval se tam sám
a byla s ním na place
velká legrace.*

*Čelo na čelo,
spát se nechtělo, tělo
náhle dospělo.*

*Když tu knihu čtu,
zapomínám, že nemám
nic už na účtu.*

*Povzbud' se číš
vína, když se trápíš.
A napiš haiku!*

*Co je na nebi?
Andělé, Bůh, letadla
a taky mraky.*

*Ořechy zmrzly.
Zůstal jen ten u boudy
a ty k řešení.*

*Oddaně slíbil
Dan Daně u snídane,
že dá na daně.*

*Lov beze slov je
dobrý lov. Co ulovím,
pak nevyslovím.*

*Ach, každé slovo,
i to nejvznešenější,
dá se zpotvořit.*

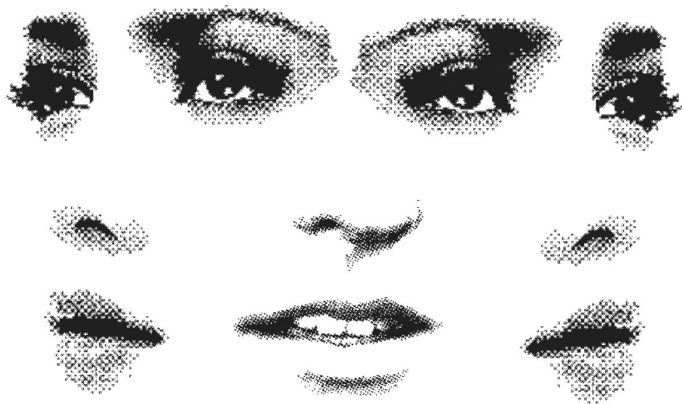
*Teprve tam, kde
není nic, budem, Bože,
Tebe vědomí.*

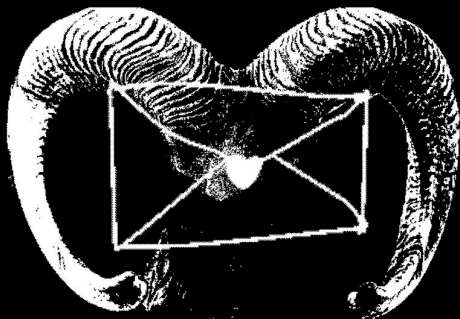
*Co ta nicota?
Jen požehnané prázdno
vede nás na dno.*

*Propánajána,
tak to je hustá kaše:
Jen Nic je naše?*

*Ten, kdo si zavdává
jen s dnešní pravdou, nezví,
co je to pravda.*

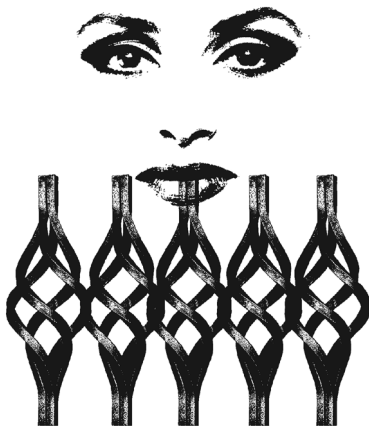
*Ani líbání
nezabrání poznání,
kam svět uhání.*

*Okolo ucha
poletucha, okolo
svatby rozpaky.*

*Už se ti mladí
rozvádějí. Co vadí,
ani nevědí.*

*Jsou oči, které
neřeknou nic. Ty její
zvou mě do vinic.*

*Je hadí ženou,
a ti naši ušácci
se za ní ženou.*

*Jdu sem a jdu tam,
někdy ani nedutám,
a jindy křičím!*

*Nevinní, vinní
syni službou povinní,
všichni se činí.*

*Odkud a kam teď,
když cestu zavřela zed'?!
Žádná odpověď.*

*Jen každý ixtý
odstonal očkování
proti covidu.*

*Kdo si však troufne
nabízet slovíčko „jen“
jako útěchu?*

*Jsem věčný snílek
plný mýlek, svede mě
skrívánčí trylek.*

*Jít úzkou stezkou,
třeba soutěskou, jen když
s hezkou Terezkou.*

*Ve spárách chodníku
koření levandule.
Lze vonět vzpourou?*

*Dnes nevím, kam dřív,
a tak trčím na místě
nejmíň dopříště.*

*Troše rozkoše
dal v oběť celý život.
Šup s ním do koše!*

*Socha se tváří
tu tak, tam tak. Předlohou
byl zkrátka člověk.*

*Všichni, kdo chtějí
mít svět vzhůru nohama,
alou, marš odtud!*

*Včelka buď naše
učitelka: brání se
za cenu smrti.*

*Ach, kolikátá
je to už tvá žena víc
než paličatá?*